

[Forsvarsministeren.]

I den Tale, hvormed den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ledsagede Lovforslagets Forelæggelse, og i andre Udtalelser, der senere er fremsat i Pressen, har Det konservative Folkeparti understreget, at det intet Ansvar har for den nu-gældende Militærordning af 1932. Dette er jo rigtigt. Den blev vedtaget af Venstre og de nuværende Regeringspartier. Det vil imidlertid ogsaa være rigtigt at tilføje, at Udarbejdelsen af denne Ordning var Venstres, medens Regeringspartierne Andel væsentlig bestod i, at man ved Afstemningen ydede sin Medvirken til Lovforslagets Vedtagelse.

Der er nu siden denne Ordning Vedtagelse gaaet 4 Aar, og som allerede offentlig meddelt har Regeringen i nogen Tid haft Undersøgelser i Gang angaaende de Erfaringer, som er gjort i de forløbne Aar, og det er ogsaa bekendt, at Forholdene allerede har medført enkelte Omlægninger af Ordningen. Fra Regeringens Synspunkt kan det derfor ogsaa tænkes, at de Undersøgelser, der foregaar, vil resultere i Forslag om andre Tilpasninger til Tidens Krav, men man vil forstaa, at det er umuligt at sige noget nærmere herom, saa længe Undersøgelserne ikke er sluttet.

Den Begrundelse, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, gav for Lovforslaget, hvilede i høj Grad paa udenrigspolitiske Betragtninger. Det kunde være meget interessant at optage en Drøftelse med det ærede Medlem herom. Men jeg ønsker alligevel ikke at modtage Invitationen. En Drøftelse af Folkeforbundspolitikken i Øjeblikket eller af de skiftende politiske Situationer i Europa, som de former sig for Tiden, eller som de kan tænkes at forme sig i Fremtiden, tjener efter min Mening ikke noget nyttigt Formaal i denne Forbindelse.

Den ærede Ordfører talte om den alvorlige Udvikling, der foregaar i Europa, og henviste bl. a. til Kaprustningerne, der paa ny var begyndt i de store Lande. Det ærede Medlem har Ret i, at Forholdene er alvorlige, og det ønsker ingen at lukke Øjnene for, men de omtalte voldsomme Rustninger kan ikke være noget Mønster for vort Land.

Vi maa selvfølgelig overveje vore Forhold i Sammenhæng med Folkeforbundets Bestræbelser for at betrygge Freden og for at skabe en international Retsordning, men vi maa samtidig gaa ud fra vort eget Lands Muligheder og Vilkaar, naar vi skal

bedømme Midlerne til at løse vore Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver. De Forhold, der skal overvejes, vil saaledes ikke blive af storpolitisk, men af praktisk-teknisk Natur.

Regeringen er altsaa af den Opfattelse, at Udviklingen paa dette Omraade kan gøre visse Ændringer i den nuværende Ordning, stemmende med Danmarks politiske og geografiske Forhold, formaalstjenlige. Men vi mener ikke, at Landet er tjent med forhastede, endsige hovedkulds Beslutninger paa dette Omraade. Fremgangsmaaden bør være den, at Regeringen, efter at de stedfindende Undersøgelser er sluttet, tager Standpunkt til Undersøgelsens Resultater. Det vil saa vise sig, om Regeringen paa dette Grundlag vil fremsætte Lovforslag, som Partierne kan tage Stilling til, eller om det maaske vil være hensigtsmæssigt under en eller anden Form først at drøfte Undersøgelsens Resultat med Repræsentanter for Lovgivningsmagten.

Naar vi ser saaledes paa det, vil man forstaa, at Regeringen ikke kan gaa med til det foreliggende Lovforslag. Jeg vil derfor heller ikke gaa ind paa en Diskussion om Lovforslagets Enkeltheder, men jeg kan dog ikke undlade at sige, at de 20 Mill. Kr., som skulde bruges i Løbet af 4 Aar, som det bestemmes i Lovforslaget, kun staar i et meget daarligt Forhold til de Opgaver, som den ærede Ordfører nævnte i sin Forelæggelsestale, hvor man jo for øvrigt slet ikke fik noget at vide om, hvad Forslagsstillerne har tænkt sig f. Eks. med Udtrykket „Rigets Luftforsvar“, der jo, hvis det skal forstaaes bogstaveligt, er uhyre vidtspændende. Det maa vel ogsaa siges at være en vis Mangel ved Lovforslaget, at der intet siges om, hvorledes Millionerne skal skaffes. Jeg vil heller ikke undlade at sige til de ærede Forslagsstillere, at de næppe kan være overraskede over, at Regeringen, hvis der skulde nedsættes en Kommission, selvfølgelig ikke kan acceptere en Kommission af den Sammensætning, som her er foreslaaet, hvor f. Eks. Regeringen som saadan ikke er repræsenteret.

Ja, med disse Ord skal jeg fraraade, at det høje Ting vedtager dette Lovforslag, og anbefale, at Tinget afventer Resultaterne af de Undersøgelser, som Regeringen har iværksat.

J. P. Larsen: Da Ordføreren for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, den 20. Februar forelagde det Lovforslag, hvorom Forhandlingen nu drejer sig, ledsagede han det med en Række